

16 לקמן דף קמ"ו: [ומתפאה דמכות פ"ד, ט' פאה פ"ג מ"ו [לקמן דף ק:]]

גליון הש"ס

בשרא דניחא לה הדיפוק עלה רבא, פ"י לקמן דף קי ק"ב תוס' ד"ה אנו;

הגהות הב"ח

(א) ג"פ אין מתנה מהנה בידוע שגילו היה ידוע: (ב) ג"ש"ס ר"ה גובה מתנה מן הקרקע נמשך לגיל ומתן כל מתן ו"ב על גוף זה ע"פ פירוש הרב דלינה גובה כ"ח מתנה מתנה וכו'.

מוסף רש"י

ועמד וכתב כל נכסיו לאחוריה. ששמש שמתן כן לא פירש שבשיל מיתן כו הוא עשה, אלא שמתן מן חריש עשה ומהל מיתן גנו, דלא אולתן מתן אולתן דעמיה (שם).

רבינו גרשום

דלאו אמן היא. מהו מי אמרין הואיל דהני נכס לא מחייבי בכבודו כולי האי משום מתנה הוא הדין וכל דהו שייכי בכבודו דמיני כבד את אביך ואת אבך לרבות אשת אבך דהיא משום דינהו לה לך עבד ועשאה אפטרופא אלא קתנה: אמר רבא כולה דהי נש לא קנו משום דעשאן אפטרופא משום שיש להן חביבות וקריבתי דעו: לרב מאשוח ארוסה ואשתו גרושה. דלא היב דעמיה לגבוהו כולי האי: ורב עירא אמר בשמימי דרבא כולה קנו. לישום מתנה: לרב מאשה אצל הבנים. דהייבם בכבוד אפן ואיבא למימר משום אפטרופא היא וחיב נבי אשה אצל בני בעל דרשיי ליה דהו בכבודו: בני רבא. אה פשרטו לי דהאי דקאמר עשאה אפטרופא שכיב מרע הוא. אבל בבריא שכתב לה היאך. מי אמרין שכיב מרע הוא דעשאה אפטרופא משום דניחא ליה דלישתעמוץ מלה מיה דרבות עלייהו דבני דלינתון בה יקרא אבל בריא הואיל דהיב רבא לא רדיא משום מתנה הוא דרבא דאי משום דאפטרופא לא קאמי איהו בחייהו ונאי הוא לגנו בה יקרא בני אלאוניהו אבאי לא מתנה לה יקרא לאמכו. או דלמא בריא נמי ניחא ליה דלישתעמוץ מלה מהשתא מחייב כי היכי דניחא ליה לאחור מתנה ניהו לה כבוד ועשאה אפטרופא משום: חיש הכותב פירות נכסיו לאחור. במתנה גובה מן הקרקע ליה משום פירות לא היב מיהו מתנה אלא משום מתנה: כתב לה הני פירות למתנה לא וליש או שאר רבוי: יובל בה מתנה גובה בחובותיה מן שאר פירות. וכתובת כל נכסיו קרקע פירות לאשתי במתנה ויא עליו שטר חוב ר"א אומר תקרע מתנה ותעמוד על

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

קלב.

עין משפט
נר מצוה

קח א מ"י פ"ו מהל' וביה הלכה ד מתע עשין פ"ב מ"ט"ע לה"ע פ"י קן פ"י א ט"ע"ע מ"י מ"ו דמו ע"פ פ"ד: קב ב מ"י ש"ס ה' ופגמ קן ע"פ פ"ד: ק"ב ג מ"י ש"ס ה' א ופגמ ש"ס ט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד: ק"א ד מ"י ש"ס ה' ה ופגמ ש"ס ט"ע"ע: אה"ע פ"י קן ע"פ פ"ד: ק"ב ה מ"י ש"ס ה' ט ופגמ ש"ס ט"ע"ע ופ"י קן ע"פ פ"ד: א וט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד:

צעי רבא צבריא. שכתב כל נכסיו לאשמו ולכל הני דאיידי שמואל אס כתב להם צמתנה מהיום לגמרי אי נמי מהיום ולאחר מיתה מי אמרין מתנה ומורה היא דלי משום צבורה הא קאי הוא ויכדורה מאימתו: **דלישתמעון מלה משפחה.** לפי שידועין שעתידין להיות כפופין לה: **הכותב.** צמתנה: **פירות נכסיו.** שעשכיו צעין. אי נמי דאקני לה קרקע לפירותיה דאקני לה צופא דארעא דקנייה: **גובה.** (ו) כל כתובתה מן הקרקע דבשיל מתנה זו לא מחלה שעבוד כתובתה על הקרקע ואס כתב לה קרקע ופירות לגמרי מאימתן או שליש או רביע גובה כתובתה מן השאר ולא זו קמי צתב לה פירות ואפי' קרקע ומיהו האי דקמי למחלה לשליש ולרביע צו ואין ל"ל זו מירפ"ש ולא דוקא נקט כי האי פירא הכה אלא משום דככל דכתב רגיל לומר כן: **כתב כל נכסיו לאשמו.** וקא דאמר שמואל לעיל [קל"א]: לא עשאה אלא אפטרופא והכא קאמר דקניא: **ויאל עילו שטר חוב.** שקדם למתנה זו ומיהו למתנה לא קדם: **תקרע מתנה וטעמוד על כפותיה.** דליפות נכסי נכתבה מתנה זו לכות צמתנה נכסי אכל היא לא מחלה שעבוד כתובתה על נכסיה הללו צעיל מתנה זו שאס מיבעל מתנה זו בשביל בעל חוב הקודם תחזור עליה מהכ ששעבוד מתנה זו והלכך רובה היא שתקרע מתנה: **תקרע כפותיה.** לאו דוקא שהרי אינה מוחלת כתובתה בשביל שום מתנה שנותן לה בעל דאי קנה נכסיה אחרי כן מתנה מהן כתובתה כדאמרין לקמן בשמעמיה [קל"ג]. שהרי כן כתב לה דקנאי ודעמדי אלא למיקני אכל מהנהו נכסיה דיהיב לה מחלה שעבוד כתובתה דמיניהו לא תגבי כתובתה הואיל וצמתנה מסכ צאו ליה דאינה עומת לא לכה שמה יבא צעל חוב וטרפס חובו הלכך תקרע כתובתה לגבי הני נכסיה שלא טרופו: **וטעמוד על מתנה.** אס אפשר לה להתיקם הלכך כיון דלא היא מתנה

בעי רבא צבריא

היאך בשכ"מ הוא דניחא ליה דלישתמעון מלה אבל בבריא הא קאי איהו או דלמא "בריא נמי ניחא ליה דלישתמעון מלה מהשתא תא שמע הכותב פירות נכסיו לאשמו גובה כתובתה מן הקרקע למחצה לשליש ולרביע גובה כתובתה מן השאר כתב כל נכסיו לאשמו ויצא עליו שטר חוב רבי אליעזר אומר תקרע מתנה ותעמוד על כתובתה והכ"א: **תקרע כתובתה ותעמוד על מתנה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן ואמר רבי יהודה הנחתום מעשה ואירע הדבר בבת אחותי כלה ובא מעשה לפני חכמים ואמרו תקרע כתובתה ותעמוד על מתנה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן טעמא דיצא עליו שטר חוב הא לא יצא עליו שטר חוב קניא וכו' אילימא בשכ"מ והא אמרת לא עשאה אלא אפטרופא אלא לאו בבריא לעולם שכיב מרע ורב עירא מוקי לה בכולה רבינא מוקי לה באשתו ארוסה ואשתו גרושה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה בתקיעה כתובתה ותעמוד על מתנה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן דלא אויל רב נחמן בטר אומדנא ^א והתניא הרי שהקדנו בנו למדינת הים ושמעו שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואחר כך בא בנו מתנתו מתנה ר' שמעון בן מנסיא אומר ר' יאן מתנתו מתנה ^ב שאילו היה יודע שבנו קיים לא כתבן ואמר רב נחמן הלכה כרבי שמעון בן מנסיא ישאני התם * דניחא לה דתיפוק עלה קלא דכתבינהו ניהלה להנהו נכסיה תנן התם ^ג הכותב נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא אבדה כתובתה משום דכתב לה קרקע כל שהוא אבדה כתובתה אמר רב במוכה להן על ידה ושמואל אמר במחלק לפניה והיא שותקת רבי יוסי בר' חנינא אמר באומר לה טלי קרקע זו בכתובתך ומקולי**

למחצה אש"יש ודריב"ע גובה כתובתה מן השאר. מימה מאי קמ"ל פשיטא ואומר ר"י דרבותא קמ"ל דכשנותן לה פירות שדה אחת שמי שנים או שלש לא יוכלו היסומין לטעון ולומר שטמול כמותה מלפניה שדה שיש לה פירות אלא גובה כמותה משאר שדות שאין לה כפן כלום לפי שרובה ליעול כמותה מיד ובשדה שיש לה פירות אינה יכולה ליהנות מכתובתה עד שמי שנים או שלש שפן זמן פירותיה: מכלל

רבינו גרשום

לה מתנה ולא להפסידה הלכך אינה מעלת לה מתנה משום בעלי חובות של בעלה ולא תפסיד בשביל מתנה. אלא תקרע מתנה ותעמוד על כתובתה ותגבה כתובת מן הנכסים ומשום דשטר כתובתה קודם לטרי חוב. והכ"א לא אוליקן בטר אומדנא אלא תקרע כתובתה ותעמוד על מתנה משום דאיכא למימר דמחלה כתובתה לבעל בשביל המתנה. ^א ואח"כ הוציא בעל חוב שטר חובו שקדם שיעבדו לשיעבוד מתנה הוציא מיהו הנכסים ונמצא קרחת מכאן ומכאן ככתובתה ומתנה: מעשה ואירע דרב. כענין הזה בבת אחותי ש"י ה"ה שהיה כלה ועשה לה ארוס כתובה מן הארוסין ואחר כך כתב לה נכסיו במתנה ומת ובה מעשה לפני חכמים שהוציא בעל חובו של ארוס שטר חובו ואומר חכמים תקרע כתובתה ותעמוד על מתנה משום דאיכא למימר דמחלה כתובתה על אותה מתנה ותעמוד על מתנה כו'. ורב עירא מוקי לה לעיל כולה לבד דקניא עליו משום מתנה לבד מאשה אצל הבנים ואשה אצל בני בעל. ורבינא לא מוקי לה דקנו בבלוהו אלא אשתו ארוסה ואשתו גרושה שלבד קנו כדפרישי לעיל ולעולם שכיב מרע ומאה לא תפשוט בריא: למימרא דרב נחמן לא אויל בטר אומדנא. דלא אמרין בטר אומדנא. דלא אמרין דעמו מסביר לפי אומרו דעמו הוא מתנה כדי לישות כהא נתנה חזון מכתובתה כדי להחליש כח כתובתה שתמחול כתובה בשביל מתנה: והתניא. דאילו בטר אומדנא. הוציא הרי שטר חובו נכסיו אומר אין מתנתו מתנה. משום דאמריד דעמו ליה אילן היה יודע שבנו קיים לא היה כותבן לאחרים. ואמר רב נחמן הלכה כר"ש בן מנסיא אלאמא דאילן בטר אומדנא ומשני דאילן בטר אומדנא והכא נמי בהא איתא דקאמר הלכה תקרע כתובתה ויא עליו שטר חוב ר"א אומר תקרע מתנה ותעמוד על

נמצאת קרחת מכאן ומכאן וטעמא דיצא עליו שטר חוב הא לא יצא עליו שטר חוב קניא וכו' אילימא בשכ"מ והא אמרת לא עשאה אלא אפטרופא אלא לאו בבריא לעולם שכיב מרע ורב עירא מוקי לה בכולה רבינא מוקי לה באשתו ארוסה ואשתו גרושה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה בתקיעה כתובתה ותעמוד על מתנה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן דלא אויל רב נחמן בטר אומדנא ^א והתניא הרי שהקדנו בנו למדינת הים ושמעו שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואחר כך בא בנו מתנתו מתנה ר' שמעון בן מנסיא אומר ר' יאן מתנתו מתנה ^ב שאילו היה יודע שבנו קיים לא כתבן ואמר רב נחמן הלכה כרבי שמעון בן מנסיא ישאני התם * דניחא לה דתיפוק עלה קלא דכתבינהו ניהלה להנהו נכסיה תנן התם ^ג הכותב נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא אבדה כתובתה משום דכתב לה קרקע כל שהוא אבדה כתובתה אמר רב במוכה להן על ידה ושמואל אמר במחלק לפניה והיא שותקת רבי יוסי בר' חנינא אמר באומר לה טלי קרקע זו בכתובתך ומקולי

נמצאת קרחת מכאן ומכאן וטעמא דיצא עליו שטר חוב הא לא יצא עליו שטר חוב קניא וכו' אילימא בשכ"מ והא אמרת לא עשאה אלא אפטרופא אלא לאו בבריא לעולם שכיב מרע ורב עירא מוקי לה בכולה רבינא מוקי לה באשתו ארוסה ואשתו גרושה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה בתקיעה כתובתה ותעמוד על מתנה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן דלא אויל רב נחמן בטר אומדנא ^א והתניא הרי שהקדנו בנו למדינת הים ושמעו שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואחר כך בא בנו מתנתו מתנה ר' שמעון בן מנסיא אומר ר' יאן מתנתו מתנה ^ב שאילו היה יודע שבנו קיים לא כתבן ואמר רב נחמן הלכה כרבי שמעון בן מנסיא ישאני התם * דניחא לה דתיפוק עלה קלא דכתבינהו ניהלה להנהו נכסיה תנן התם ^ג הכותב נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא אבדה כתובתה משום דכתב לה קרקע כל שהוא אבדה כתובתה אמר רב במוכה להן על ידה ושמואל אמר במחלק לפניה והיא שותקת רבי יוסי בר' חנינא אמר באומר לה טלי קרקע זו בכתובתך ומקולי

נמצאת קרחת מכאן ומכאן וטעמא דיצא עליו שטר חוב הא לא יצא עליו שטר חוב קניא וכו' אילימא בשכ"מ והא אמרת לא עשאה אלא אפטרופא אלא לאו בבריא לעולם שכיב מרע ורב עירא מוקי לה בכולה רבינא מוקי לה באשתו ארוסה ואשתו גרושה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה בתקיעה כתובתה ותעמוד על מתנה ונמצאת קרחת מכאן ומכאן דלא אויל רב נחמן בטר אומדנא ^א והתניא הרי שהקדנו בנו למדינת הים ושמעו שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואחר כך בא בנו מתנתו מתנה ר' שמעון בן מנסיא אומר ר' יאן מתנתו מתנה ^ב שאילו היה יודע שבנו קיים לא כתבן ואמר רב נחמן הלכה כרבי שמעון בן מנסיא ישאני התם * דניחא לה דתיפוק עלה קלא דכתבינהו ניהלה להנהו נכסיה תנן התם ^ג הכותב נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא אבדה כתובתה משום דכתב לה קרקע כל שהוא אבדה כתובתה אמר רב במוכה להן על ידה ושמואל אמר במחלק לפניה והיא שותקת רבי יוסי בר' חנינא אמר באומר לה טלי קרקע זו בכתובתך ומקולי

עין משפט

נר מצוה

קח א מ"י פ"ו מהל' וביה הלכה ד מתע עשין פ"ב מ"ט"ע לה"ע פ"י קן פ"י א ט"ע"ע מ"י מ"ו דמו ע"פ פ"ד: קב ב מ"י ש"ס ה' ופגמ קן ע"פ פ"ד: ק"ב ג מ"י ש"ס ה' א ופגמ ש"ס ט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד: ק"א ד מ"י ש"ס ה' ה ופגמ ש"ס ט"ע"ע: אה"ע פ"י קן ע"פ פ"ד: ק"ב ה מ"י ש"ס ה' ט ופגמ ש"ס ט"ע"ע ופ"י קן ע"פ פ"ד: א וט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד:

עין משפט

נר מצוה

קח א מ"י פ"ו מהל' וביה הלכה ד מתע עשין פ"ב מ"ט"ע לה"ע פ"י קן פ"י א ט"ע"ע מ"י מ"ו דמו ע"פ פ"ד: קב ב מ"י ש"ס ה' ופגמ קן ע"פ פ"ד: ק"ב ג מ"י ש"ס ה' א ופגמ ש"ס ט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד: ק"א ד מ"י ש"ס ה' ה ופגמ ש"ס ט"ע"ע: אה"ע פ"י קן ע"פ פ"ד: ק"ב ה מ"י ש"ס ה' ט ופגמ ש"ס ט"ע"ע ופ"י קן ע"פ פ"ד: א וט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד:

עין משפט

נר מצוה

קח א מ"י פ"ו מהל' וביה הלכה ד מתע עשין פ"ב מ"ט"ע לה"ע פ"י קן פ"י א ט"ע"ע מ"י מ"ו דמו ע"פ פ"ד: קב ב מ"י ש"ס ה' ופגמ קן ע"פ פ"ד: ק"ב ג מ"י ש"ס ה' א ופגמ ש"ס ט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד: ק"א ד מ"י ש"ס ה' ה ופגמ ש"ס ט"ע"ע: אה"ע פ"י קן ע"פ פ"ד: ק"ב ה מ"י ש"ס ה' ט ופגמ ש"ס ט"ע"ע ופ"י קן ע"פ פ"ד: א וט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד:

עין משפט

נר מצוה

קח א מ"י פ"ו מהל' וביה הלכה ד מתע עשין פ"ב מ"ט"ע לה"ע פ"י קן פ"י א ט"ע"ע מ"י מ"ו דמו ע"פ פ"ד: קב ב מ"י ש"ס ה' ופגמ קן ע"פ פ"ד: ק"ב ג מ"י ש"ס ה' א ופגמ ש"ס ט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד: ק"א ד מ"י ש"ס ה' ה ופגמ ש"ס ט"ע"ע: אה"ע פ"י קן ע"פ פ"ד: ק"ב ה מ"י ש"ס ה' ט ופגמ ש"ס ט"ע"ע ופ"י קן ע"פ פ"ד: א וט"ע"ע מ"י מ"י ר"ו ע"פ פ"ד:

16 לקמן דף קמ"ו: [ומתפאה דמכות פ"ד, ט' פאה פ"ג מ"ו [לקמן דף ק:]]

ק"ב א ב ג מ"י פ"ו מ"ג
ז"מ ויתנה ה"י ט
ע"י נתיב מנח ע"פ סב
ט"ש"פ ח"ע ס"י קן טע"ק
ז"ה
ק"ד ד מ"י ט"ש הל"ה י
ט"ש"פ ט"ש ס"ב:

רבינו גרשום

ומקולי כתובה שני כאן.
דכולהו בני תנאי מקילין
בכתובה וכולהו בני תנאי
סברי אע"ג דלא קבלה עליה
קבול נמוך אחרי קרקע אפי'
הכי אבדה כתובתה: מכלל
דתי"ק סבר כתיבה וקבלה
מעליא בעי וכו' ותימא כולה.
הא משנה דתנן הח"ר
יוסי הוא ומשום הכי דסני
קבלה כל שהוא: והתנאי
אפי' יהיה אימתי אבדה
כתובה כיון שדחתה שם
וקבלה עליה כו'. אלמא
דלא כולה ר' יוסי היא
ואפי' הדר קשיין לדוחתה
דאמרי' לעיל מכלל דתי"ק
כתובה וקבלה מעליא בעי
וקשיא לכולהו דאמרי' דלא
בעיין קבלה מעליא לדברי
הכל: כיון שעשאה שותף
בין הבנים מרע הוא כתיבה
נכסיו לבניו כמל לה קרקע
כל שהוא וקבלה עליה
אבדה כתובה: בעי ובא
בברי' א' כי כמל כל נכסיו
לבניו וכמל לאשתו קרקע
כל שהוא מהו. מי אמרין
שכיב מרע הוא דידעה
דלית ליה נכסים אחרים
לחוד מההיא קרקע קא
מחלה על אחוה קרקע אבל
בברי' לא מחלה דסברה
הדר ק"י נכסים אחרים
ויצטאו למכר כולה מיניה
או מיושקין. או דלמא
השתא מינה הא לית נכסים
ומחלה מכל וכל תיזק:
ההוא דהיה אבר תרתי
ברתא אית לי ואמר פלגא
מכסיה ויהיא ברתא ופלגא
לאידיד ותיחלח לאינת
בפרי כ"ה האי גונגא מאי.
מי אמרין הוואיל דלא ה"ב
לה כגוף של קרקע לא
אבדה כתובהה או דלמא
לא שנת: מי דמי ה"ה
היבא דהוא הקנה לה דקל
חד לפירותיו מקנה לה
בנושא דאריעא דהא דקל
בנושא דאריעא הוא הכא
תילתא לאיתת בפרי פירא
בעלמא הוא א' כלומר
מטלטלי לא אמינא דרדאי
לא איבדה כתובהה: תלחא.
בריא הוה תלתא לברת
תלחא לברת. היא מחלוקת
גוף הקרקע: שכיבא הוא
מבניה. בחיי אבוח: סבר
רב פ"א לומר. לית לאת
איתתא קא דמיקרא אע"ג
יהדר אה בעלה שריש

ומקולי כתובה שני כאן. אכולהו קאי דשאר צעלי חובין לא אבדו
כך עד שיאמרו בפירות אלו מוחלין השעבוד שעל הנכסים הללו
אבל בכתובה הקלו כדלקילו גבה נמי לענין זיבורית וכדמפרש טעמא
בכתובות (דף פ"ו.) דיותר משהאיש רוצה לישא אשה רוצה לישא

דניחא לה בכל דהו כדריש לקוש ט"ז
למיחב טו דו מלמיחב ארמלו אבל
שאר צעלי חוב שעושה טובה ללוה לא
מקילינן גביה דבשציל שהוא עושה
טובה אין לו לאבד בחנם: ה"ג ט"ז
רבי יוסי אומר אם קבלה עליה אע"פ
שלא כתב לה אבדה כתובה. וסיפא
דק"י היא נכס' פאה. כתב לה אע"פ
שלא קיבלה לא גרסינן. קבלה עליה
שמחלה להם השעבוד בפירות: מכלל.
דשמעיה רבי יוסי לתי"ק דבעי קבלה
גמורה עם הכתיבה דלא איתא
דכתיבה לחוד קאמר הכי הוה ליה
לרבי יוסי למימר אף על פי שכתב לה
לא אבדה כתובה אלא אם כן
קיבלה עליה וקשיא לכל הני דלעיל
דמוקי למילתיה שזאתה של נטרית
בפירות דכ"י הוה ליה לתרזי הכא
במאי עסקינן דבקבלה עם הכתיבה
דיקא נמי דקמי סיפא רבי יוסי אומר
כו': וכו' סימא כולה ר' יוסי היא.
ואשמעינן רישא דבכתיבת קרקע כל
שהוא לחוד אבדה כתובה ואשמעינן
נמי בסיפא דלא קבלה אע"פ שלא
כתב לה אבדה כתובה דלאו הא או הא
צעי ומשום דבכתיבה לחוד מיירי
רישא אינטריכו לתרזי מה שמירזו:

אמר רבי יהודה אימתי כו'. דברי מנח קמא אהא רבי יהודה לפרושי בצרייתא היכי דמי האי כתב לה שהוא דקאמר תי"ק אבדה
כתובה ומוקי לה ר' יהודה דלאיכא קבלה והיתה שם בשעה שחלק לבניו כיוון דהיתה שם וקיבלה חוקה אין אדם רוצה שנתנין ממונו צפניו
ומחזיק את המתנה לקיימה אפי' עושה בלג שלם וכדאמר בנפטרין (דף ק"ג.) אימתי דרבי יהודה לפרש דברי תנאים: **אבל היסה שם ולא**
קיבלה עליה. אלא היתה שותפת: **קיבלה עליה ולא היסה שם.** מני' למימר נחת רוח עשימי לבעלי. אלמא מדרבי יהודה שמעינן דתי"ק כתיבה
וקבלה בעי: **שום בין הבנים.** שכתב לה נמי קרקע כל שהוא מחלה ולא מזכירין לכל הני כחות דאמרי הני אמוראי לעיל אלא בכתיבה
צעלמא אבדה כו' יוסי דקני לה כדחל או קבלה או כתיבה. ומלמאי בכתובות רבינו שלמה וקני ז"ל דרז נחמן קאי בשעת שמואל רבי דאוקמה (נ"א)
במחלק לפניה והיא שותפת ואע"ג דלאותיביה לעיל ה"מ משום דתי"ק קבלה נמי צעי מיניה לרבי יוסי דסבר דקני לה כדחל בכתיבה בלא
קבלה איכא למיפטר נמי כדלעיל משום דכתב לה קרקע כל שהוא אבדה כתובה וריך לשניו לרבי יוסי במחלק לפניה והיא שותפת ורז נחמן
כו' יוסי ס"ל דקני ליה או בכתיבה או בקבלה ויזין דמחלק לפניה והיא שותפת לפיכך מוחלת שהרי עשאה שותף לחלקה חלק צפני עמיה בין
הבנים ומיגו דחשיבא ליה כאלה מצניו לחלק נמי לה חלק כמו שמחלק לבניו מתרצה לו ומחלת השעבוד מן הנכסים ורז נחמן לפרש טעם לדברי
שמואל אהא: **בברי' היאך.** ברי' שכתב נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא ועשאה שותף בין הבנים מי אבדה כתובה או לא מי
אמרין בש"מ הוא דאבדה שעבוד כתובהה שעל הנכסים הללו דהא ידעה דלית ליה נכסים יותר וגם לא יהיו לו עוד שהרי ימות והלך הוה
לה לערער במתנה זו וכיון דשתקה ודאי נטרית וקני ז"ל בצרי' לפיכך שותפת סברה הדר קני צעלי נכסים הייס או למחר ואבדה מהם
כדכתיב בשטר הכתובה ודעתיד אנה למיקני ומה לו לאבד נכסיו עד שארצה אם יקנה עוד נכסים וכיון דדמשה לה שותף לה לא אבדה
שעבוד כתובהה מהני נכסי ותטרוף מהן הייס או למחר: או **דלמא השתא מינא הא ליש ליה.** ולא מסקא דאעפ"ה דלמא דרז קני ויזין
דלא מסקא דעתה היה לה למחות אלא ודאי מדאשמיקא אודי' אודי' ליה ונטרית וגמרה ומחלה להו שעבודה ומיהו אם יבואו לו נכסים
הייס ולמחר תגבה מהן כדלקמן (ק"ג.) שהרי חוב כתובהה לא מחלה אלא שעבוד כל הני נכסים שנתן לבניו מחלה ואהי מחילה דיהי דלא
טטרוף עוד מהן כן נראה צעני ועיקר דרזא פשיטא ליה דלילו קני נכסים צביא מינייהו כדלקמן. ואית דמפרשי דמבעיא (א) אי צביא מנכסים
דקני למחר או לא וטעות דמילתא דמיפסטא לקמן [שם] לרז כהנא לאו אורחא דגמרא למימר תיקו והכי הוה ליה למימר מילתא דמבעיא
ליה לרזא פשיטא ליה לרז כהנא דההוא דאמר להו מילתא לברת כו' כדלקמן דכה"ג אמר צ' הגוזל עדים (ב"ק ק"ה): צעי רזא בשבע עליו מהו
מי אמרי' כו' מילתא דמבעיא ליה לרזא פשיטא ליה לרזא דאמר רבה שורי גנבת כו': **ההוא.** שכיב מרע: **דאמר להו פלגא לברת כו'.** שמי
בנות היו וחלק להן כל נכסיו מקרקעי ומילתא דפרי נתן לאשתו. קס"ד השתא פירות מחוזרין ולקמיה מוקי לה בתלושין: **כה"ג.** דלא
כתב לאשתו קרקע כל שהוא אלא פירות מאי מי מחלה שעבוד שיש לה על הנהו מקרקעי בשציל שעשאה שותף בין הבנות בחלוקת הפירות
שבנות נטלו שני חלקים והיא חלק שלישי או לא הוואיל ולא עשאה שותף בגוף הקרקע ותמזור ותטרוף מותר הכתובה מן הבנות ומיהו כל
כתובהה לא תמזור ותטרוף דהני פירות חשבינן לה בכתיבהה כדאמרין לקמן בפירקין (דף ק"ה.) תנו מאתים זוז לפלונית אשתי כראוי לה
נטולתן ואת כתובהה ומפרשינן התם דמשום לישא יתירא דקאמר כראוי לה נטולתן לצד כתובהה אבל לא אמר כראוי לה ידה על העליונה
שאם אותן מאתים הוה יותר נטולתן בכתיבהה ואם כתובהה יתירה נטולתן כתובהה בין הכל: **אלא דקל אחד.** לאכול פירותיו עד שיבש האילן
ושזב אין לה בקרקע כלום והיינו דבר שצד לעולם אפי' לרזין דפליגי ארז"מ דהא חקי לה בגוף האילן: **אבדה כתובה.** שהרי עשאה שותף
בין הבנים בקרקע דהא יניקת קרקע חקי לה וה"ה לפירות מחוזרין והאי דקאמר אילן לפירותיו לא למעט פירות מחוזרין בלא אילן אלא
צבוחא הוא דאע"ג דגוף האילן אינו שלה לכשיבש והשתא לית ציה פרי אפי' כקרקע דמי וכו"ש היכא דאקני לה פירות גופייהו שגדלו
כזר ומחוזרין לקרקע: **והכא פירא צעלמא (ו').** דהא פירות תלושין מיבעי לן: **מעלולי לא קאמינא.** דאבדה כק דודאי לא אבדה
כתובהה דלא חשיב לה ובמתני' קמי קרקע כל שהוא ולא מעלולי אבד הייתי סבור דמחוזרין צעית מינאי: **ההוא.** דאמר **לכו הילתא**
לברת ופילתא לכהי השנייה והילתא לאשתי. דהיינו עשאה שותף בין הבנות ומן הדין אבדה כתובהה מהני תרי תילתי שנתן האב
לבנות שהרי מחלה להו שעבודה ולא טטרוף עוד מחוז כתובהה כלום אלא אם כן יקנה צעלה נכסים אחרים אחריו כן שהרי מנכסים הנכסים
לא מחלה שעבוד שלה ואיתרמי מילתא דלא קנה נכסים אחרים אלא מהני נכסים עממן חזר וקנה דשכיבא חלד מצנחא בחיי וזוז וירשה
שהאב יורש את בתו: **סבר רב פפי למימר.** לית לה לאיתתא אלא תילתא דיהב לה צעלה דמהא תילתא דחזר וקנה לית לה מידי
שהרי לא ממקום אחר צא לילו אלא מאותן נכסים עממן של צנות שכבר מחלה האשה שעבודה עליהם והלך לא הדרי משעבדי לה:

(א) [כתובות קי: בכורות נב:]
(ב) פאה פ"ג מ"ו.
הגהות הב"ח
(א) נ"ב הכא פירא בעלמא
הוא: (ב) שם מטעלי דהא.
י"ב ע"י פ"י שם דף ק"ג:
(ג) רש"ב"ם ד"ה או דלמא
וכי' דמבעיא ליה י"ז:
(ד) ו"ה והכא פירא בעלמא
הוא דהא: (ה) תוס' ד"ה
מכלל וכי' דייק דתנא קמא:

מוסף רש"י
ומקולי כתובה שני כאן.
כאן הקלו בכתיבת חו' אשת
מקולי כתובה ומחוזרין ק"י
בכורות נ"ב.)

א' נראה דל"ל אמר לה
מעלולי לא אמיתא וכו'.

